

Борац је побједник Митропа купа. Успјех за клупску историју. Бањалучани су се тако нашли у друштву фудбалских великана јер су Средњоевропски (Митропа) куп, најстарије европско такмичење, које се игра од 1927. године, прије њих освајали Милан, Интер, Болоња, Аустрија, Ференцварош, Црвена звезда, Војводина, Челик...

Иако су их прије завршног турнира, на којем су учествовали Вашуташ (Мађарска), Адмира (Аустрија) и домаћа Фођа, сврставали у круг аутсајдера, изабраници тренера Зорана Смилеског све су изненадили и заслужено стигли до трофеја.

У полуфиналу Борац је, након што је утакмица са Фођом у регуларном току завршена 2:2, у фудбалском рулету – једанаестерцима био успјешнији (4:2) и изборио визу да се бори за велики сребрни пехар.

А у финалу – реприза! И овог пута су одлучивали ударци са 11 метара. Пошто у регуларних 90 минута није било побједника (1:1), а и после два продужетка на семафору је остао идентичан резултат, приступило се извођењу једанаестераца.

Фудбалска драма одвијала се на бијелој тачки. Након прве серије све је било исто: Шашиваревић је био успјешан реализатор на једној, а Ничифоров на другој страни.

И Штавланин је био прецизан, надмудрио је Ерделија пославши га у једну, а лопту у другу страну. Иако је голман Симеуновић прозreo намјеру Ишчака и кренуо у праву страну, закачивши лопту руком, она је ипак завршила у његовој мрежи – 2:2.

У трећој серији били су успјешни и Филиповић и Нахочки, који су надмудрили голмане Борца и Вашуташа – 3:3. Билбија је био непогрешив са 11 метара и довео свој тим у вођство – 4:3.

Симеуновић је један од најбољих играча у историји фудбала у Србији. Он је играо за многе клубове, укључујући Партизан, Црвену звезду и Београд. Симеуновић је такође играо за репрезентацију Србије. Он је познат по својој снази, брзини и техници. Симеуновић је био један од најбољих играча у историји фудбала у Србији.